

GHID DE STUDIU

CE ESTE UN CREDINCIOS BIBLIC?

ALBERT N. MARTIN

CE ESTE UN CREDINCIOS BIBLIC?

GHID DE STUDIU

Albert N. Martin

Copyright © Chapel Library, 1999. Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Reproducerea acestui material este expres garantată sub orice formă dacă:

- 1) nu se percep taxe în afara unei sumei nominale în vederea reproducerii materialului
- 2) vor fi incluse aceste note ale dreptului de autor împreună cu tot textul acestei pagini.

Utilizat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Used by permission of Chapel Library. For Christ-centered materials from prior centuries, contact Chapel Library, 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505 www.chapellibrary.org.

Chapel Library și Asociația MAGNA GRATIA nu susțin în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

TRADUCEREA

Traducerea în limba română a fost realizată de Chapel Library și Asociația MAGNA GRATIA (www.magnagratia.org).

DESIGN

Concepție copertă: Asociația MAGNA GRATIA. Copyright pentru fundal: freepik.com

Redactarea în format electronic (pentru ediția în limba română) – Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică. Dacă nu este altfel menționat în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu 1932, ediția revizuită.

CE ESTE UN CREDINCIOS BIBLIC?

GHID DE STUDIU

ALBERT N. MARTIN

CUPRINS

Instrucțiuni de studiu	7
Lecția 1. Problema noastră	9
Introducere.....	9
1. Păcatul personal	10
Întrebări de studiu	16
Lecția 2. Soluția lui Dumnezeu	19
Remediul divin pentru păcat.....	19
Întrebări de studiu	25
Lecția 3. Conformarea cu cerințele lui Dumnezeu	29
Un creștin biblic.....	29
Dovada că ești un credincios biblic	34
Întrebări de Studiu.....	37
Instrucțiuni detaliate privind cursul de față	43
Răspunsuri	47
Lecția 1. Problema noastră	48
Lecția 2. Soluția lui Dumnezeu	50
Lecția 3. Conformarea la condițiile lui Dumnezeu.....	53

INSTRUCȚIUNI DE STUDIU

Textul pentru acest ghid de studiu este broșura *Ce este un credincios biblic?* de Albert Martin, care este inclus în acest ghid de studiu. Toate materialele de care ai nevoie pentru acest curs sunt incluse în acest ghid, cu excepția Bibliei și a fișei de răspuns.

Înainte de fiecare lecție, roagă-te lui Dumnezeu să îți dea înțelepciune și o inimă dispusă să învețe.

Începe lecția prin a lectura secțiunea sau capitolul relevant din acest ghid de studiu.

Răspunde la întrebările corespunzătoare pentru fiecare lecție din acest ghid de studiu.

Folosește un format pentru răspunsuri care să includă numele tău și informații despre curs pe fiecare fișă. Folosește fie coli de hârtie, fie un bloc-notes.

Lasă un rând între două întrebări.

Atunci când formulezi răspunsurile, folosește cuvintele tale. Încearcă să fii cât mai clar și concis este posibil. Nu te grăbi, ci meditează la ceea ce Dumnezeu vrea să înveți. Nu trece la întrebarea următoare până nu ai răspuns la întrebarea curentă.

Dacă participi la acest curs prin corespondență și ai nevoie de evaluarea răspunsurilor din partea unui coordonator de studiu, urmează instrucțiunile de mai jos:

După finalizarea tuturor celor 3 lecții, trimite fișa cu răspunsurile tale la coordonatorul tău.

Trimite doar răspunsurile, nu și alte materiale.

Toate răspunsurile sunt tratate confidențial.

Pune la partea din stânga sus a plicului numele tău, cursul și numerele lecțiilor la care sunt incluse răspunsuri.

Sunt alocate două luni pentru finalizarea cursului. La cerere, se poate prelungi termenul limită.

Fișa sau fișele cu răspunsurile tale vor fi returnate după evaluare. Păstrează-le pentru viitor.

LECȚIA 1.

PROBLEMA NOASTRĂ

INTRODUCERE

Există multe subiecte în care ignoranța totală sau indiferența completă nu este tragică și nici fatală. Sunt sigur că puțini dintre noi pot explica toate procesele prin care o vacă neagră mănâncă iarbă verde și produce lapte alb – și cu toate acestea bem laptele! Mulți dintre noi nu înțeleg mare lucru din teoria relativității a lui Einstein, și dacă ni s-ar cere să o explicăm ne-ar fi extrem de greu. Ba mai mult, nu numai că nu înțelegem teoria lui Einstein, ci cei mai mulți dintre noi suntem și indiferenți; dar ignoranța sau indiferența noastră nu este tragică și nici fatală.

Există, însă, alte probleme pentru care ignoranța și indiferența sunt tragice și fatale. Așa stau lucrurile cu răspunsul la întrebarea: „*Ce este*

un creștin, sau un credincios biblic?” Cu alte cuvinte, potrivit Scripturilor, când are un om dreptul să se numească „creștin”?

Nici un om nu trebuie să presupună neîntemeiat că este credincios adevărat. O concluzie falsă în această privință este tragică și fatală. De aceea, voi prezenta 4 aspecte ale răspunsului Bibliei la întrebarea: „*Ce este un credincios biblic?*”

I. PĂCATUL PERSONAL

a. Vedere generală

Potrivit Bibliei, credinciosul biblic este un om care s-a confruntat în mod realist cu problema propriului păcat.

Unul dintre numeroasele lucruri care deosebește credința creștină de alte religii din lume este faptul că, în esență, creștinismul este o religie a *păcătoșului*. Atunci când un înger a vestit lui Iosif nașterea lui Iisus Hristos, a spus așa: „Ea (Maria) va naște un Fiu, și-I vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21).

Apostolul Pavel a scris în 1Timotei 1:15: „*O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: „Hristos Iisus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși”, dintre care cel dintâi sunt eu*”. Domnul Iisus Hristos Însuși a spus în Luca 5:31-32: „*Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem la pocăință pe cei*

neprihăniți, ci pe cei păcătoși”. Creștinul este un om care s-a confruntat în mod realist cu problema propriului său păcat.

Când citim Biblia descoperim că, în ce privește păcatul, fiecare dintre noi are o problemă personală cu două aspecte. Pe de-o parte, avem problema unui trecut păcătos, iar pe de altă parte avem problema unei inimi păcătoase. Dacă pornim de la Geneza 3 și citim istoria tragică a răzvrătirii omului împotriva lui Dumnezeu și a căderii omului în păcat, putem urmări doctrina biblică despre păcat până în cartea Apocalipsa și vom vedea că nu este o suprasimplificare să spunem că învățătura Bibliei despre păcat se poate reduce la aceste două aspecte fundamentale - problema unui trecut păcătos și problema unei inimi păcătoase.

b. Un trecut rău

Ce vreau să spun prin „*problema unui trecut păcătos*”? Prin aceasta vreau să descriu ceea ce Scriptura ne prezintă ca învățătura despre vinovăția umană cauzată de păcat. Scripturile ne spun clar că suntem păcătoși chiar înainte să ne începem existența pe pământ: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuț” (Romani 5:12).

Când au păcătuț „*toți*”? Noi *toți* am păcătuț în Adam. El a fost destinat de Dumnezeu să reprezinte toată rasa umană. Atunci când el a păcătuț, noi am păcătuț odată cu el și am căzut în păcat împreună cu

el. De aceea scrie apostolul Pavel în 1Corinteni 15:22: „și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos”. Omul a fost creat fără păcat în grădina Eden; dar din momentul în care Adam a păcătuit și noi am devenit vinovați. Noi am căzut împreună cu el în primul său păcat și facem parte dintr-o rasă umană condamnată.

Ba mai mult, Scripturile ne învață că după ce suntem născuți, se mai adaugă vinovăție datorită păcatelor pe care le comitem noi înșine. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață că „pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască”(Eclesiastul 7:20); și fiecare păcat mărește vinovăția noastră. Cazierul nostru ceresc este încărcat de păcate. Dumnezeuul atotputernic măsoară totalitatea experienței noastre umane după un standard care este absolut inflexibil. Acest standard se referă nu numai la faptele noastre exterioare ci și la gândurile noastre și chiar la pornirile inimii - tocmai de aceea Domnul Iisus a spus că o pornire de mânie nedreaptă este în esență un omor, iar privirea pofticioasă este de fapt adulter (Matei 5:22,28).

Dumnezeu tine evidenta vieții noastre. Această evidență este inclusă în „cărțile” care vor fi deschise în ziua judecății (Apocalipsa 20:12). În acele cărți sunt scrise toate gândurile, toate motivele, toate intențiile, toate faptele și toate dimensiunile experienței umane care sunt contrare standardului legii sfinte a lui Dumnezeu - fie că sunt o neîmplinire a standardului, fie că sunt o încălcare a lui. Avem problema unui trecut

păcătos - și dovezile adunate ne arată că suntem vinovați. Vinovăția noastră este reală pentru că am comis păcate reale împotriva Dumnezeului viu și adevărat. Tocmai de aceea ne spune Scriptura că întreaga omenire este vinovată față de Dumnezeu atotputernic (Romani 3:19).

Te-a preocupat vreodată serios problema trecutului tău păcătos? Te-ai confruntat cu faptul că Dumnezeu atotputernic te-a judecat și te-a găsit vinovat atunci când strămoșul tău Adam a păcătuit, și ești socotit vinovat pentru orice cuvânt pe care l-ai rostit contrar cu sfințenia, justiția, puritatea și neprihănirea Lui perfectă? El știe fiecare obiect pe care l-ai luat deși nu era al tău. El știe fiecare cuvânt pe care l-ai rostit neținând seamă de adevărul perfect și absolut. Ți-ai dat vreodată seama de lucrul acesta așa încât să fii copleșit de faptul că Dumnezeu atotputernic are dreptul să te cheme la judecată și să-ți ceară să dai socoteală de fiecare faptă făcută împotriva legii Sale și care ți-a încărcat sufletul de vinovăție?

c. O inimă rea

Dar problema trecutului păcătos nu este singura noastră problemă. Mai avem una: avem o inimă rea. Biblia ne învață că problema păcatului nostru derivă nu numai din ceea ce am făcut, ci și din ceea ce suntem. Atunci când Adam a păcătuit, el nu numai că a devenit vinovat înaintea lui Dumnezeu, ci a fost pângărit în însăși natura sa.

Această pângărire este descrisă în Ieremia 17:9: „*Inima omului este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea, cine poate s-o cunoască?*” Domnul Iisus a descris-o în Marcu 7:21: „*Căci dinlăuntru, din inima omului, ies gândurile rele*”, și apoi numește diferitele păcate pe care le putem vedea pe paginile ziarelor în orice zi: omor, adulter, blasfemie, mândrie. Domnul Iisus a spus că aceste lucruri ies dintr-un izvor poluat - inima umană pângărită. Observați că El nu spune: „Din afară, datorită presiunilor societății și a influențelor sale negative, vin omorul și adulterul, mândria și furtul”. Acestea sunt cuvintele multor psihologi necreștini contemporani care spun că „starea societății” produce infracțiunile și rebeliunea. Domnul Iisus spune că toate acestea vin din inima umană.

Fiecare dintre noi, prin natura sa, are o inimă pe care Scriptura o descrie ca fiind „*deznădăjduit de rea*”, un izvor al tuturor formelor de nelegiuire. Romani 8:7 afirmă: „*Umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună*”. Pavel nu spune că firea pământească (adică natura umană care nu a fost regenerată de Dumnezeu) are oarecare vrăjmășie față de Dumnezeu; el spune că firea pământească este ea însăși vrăjmășie față de Dumnezeu: „*Firea pământească este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu*”. Prin natura sa, orice inimă omenească poate fi descrisă ca un pumn încheștat ridicat împotriva lui Dumnezeu. Aceasta este problema lăuntrică a unei inimi păcătoase - o

inimă care iubește păcatul, o inimă care este sursa păcatului, o inimă care este vrăjmașă față de Dumnezeu.

Te-a preocupat vreodată serios faptul că ai o inimă rea și păcătoasă? Nu te întreb dacă crezi teoretic în păcătoșenia inimii umane. S-ar putea să fii de acord cu mine că natura păcătoasă și inima păcătoasă sunt o realitate. Întrebarea mea este dacă te-a preocupat vreodată serios faptul că ai o inimă păcătoasă și un trecut păcătos.

Ai simțit vreodată gravitatea vinovăției tale față de Dumnezeul sfânt? Ai văzut cât de îngrozitoare este inima „*nepus de înșelătoare și deznădăjduit de rea*”?

Credinciosul biblic este un om care a înțeles gravitatea problemei păcatului personal. Măsura în care simțim povara cumplită a păcatului diferă de la un om la altul. Perioada de timp necesară ca un om să ajungă la recunoașterea faptului că are un trecut păcătos și o inimă păcătoasă este de asemenea diferită. Sunt multe diferențe, dar Domnul Iisus Hristos, Marele Medic, nu a vindecat niciodată pe cei care nu s-au recunoscut păcătoși. El a spus: „*N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși*” (Matei 9:13). Ești tu un credincios biblic - ești tu un om care a luat în serios problema propriului său păcat?

ÎNTREBĂRI DE STUDIU

Citește cu atenție prima parte înainte de a răspunde întrebărilor care urmează.

O notă foarte importantă: Te rugăm să folosești întotdeauna cuvintele tale atunci când oferi răspunsurile. Răspunsurile la majoritatea întrebărilor se regăsesc în text, dar te rugăm să nu citezi pur și simplu textul citit, ci mai degrabă să citești ce spune textul, să te gândești la înțelesul lui și să sumarizezi înțelesul lui folosind cuvintele tale. În acest fel, vei învăța mult mai mult decât pur și simplu să aplici metoda „caută, să găsește și citează” ca să poți răspunde întrebărilor.

Introducere

1. Care este motivul pentru care o falsă concluzie cu privire la ce anume este un creștin *biblic* este deopotrivă tragică și fatală?

Păcatul personal (1)

Vedere generală (a)

2a. În ce fel este creștinismul diferit de toate celelalte religii ale lumii?

2b. Ce trebuie înțeles prin expresia „religia păcătosului”?

Pentru fiecare din pasajele biblice care susțin răspunsul tău, prezintă aici referința biblică și înțelesul frazei din versetul care face referire la păcatul personal.

3. Ce se înțelege prin expresia „un trecut păcătos”?

Scrive aici referința și sensul frazei din Romani 5:12, care face referire la păcatul personal. Ca întotdeauna, folosește cuvintele tale.

4.a. Când au păcătuțit „toți”?

4b. De ce spunem asta?

5a. Cum acumulăm vinovăție?

5b. Descrie standardul folosit pentru a măsura vinovăția.

6a. Ce se înțelege prin „cărțile”?

6b. Ce este scris în ele?

7. *Aplicație personală*

a. A devenit vreodată problema propriului tău trecut păcătos o chestiune presantă pentru tine? De ce da sau de ce nu?

b. Crezi că Dumnezeu te consideră vinovat pentru orice cuvânt și faptă care sunt contrare sfințeniei Lui perfecte? De ce da sau de ce nu?

O inimă păcătoasă (b)

8. Ce se înțelege prin expresia „o inimă rea”?

9. Pentru fiecare din următoarele pasaje, scrie textul biblic și înțelesul frazei cu privire la inima rea. *Ca întotdeauna, folosește cuvintele tale.*

a. Ieremia 17:9

b. Marcu 7:21

c. Romani 8:7

10. Descrie unele din caracteristicile unei inimi rele.

II. *Aplicație personală*

Cunoști, în interiorul tău, ceva din realitatea vinovăției tale personale groaznice înaintea lui Dumnezeu, care este sfânt? De ce da, și de ce nu?

12. De ce spunem că Hristos nu a aduc niciodată puterea Sa vindecătoare asupra sufletului, atunci când acel om nu s-a recunoscut drept păcătos?

LECȚIA 2.

SOLUȚIA LUI DUMNEZEU

REMEDIUL DIVIN PENTRU PĂCAT

Credinciosul biblic este un om care a acceptat singurul remediu divin pentru păcat.

În Biblie ni se spune de multe ori că Dumnezeuul atotputernic a luat inițiativa ca să facă ceva pentru om, pentru păcătos. Unele versete pe care le-am învățat în copilărie pun accentul pe inițiativa lui Dumnezeu ca să ofere un remediu pentru omul păcătos: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică*” (Ioan 3:16), „*Și dragostea nu stă în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre*”

(1Ioan 4:10); „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit ne-a adus la viață împreună cu Hristos*” (Efeseni 2:4,5).

Credința creștină nu este o schemă religioasă de auto-ajutorare prin care să-ți ameliorezi viața cu ajutorul lui Dumnezeu. O învățătură specifică a credinței creștine este că Domnul Iisus Hristos este singurul Mântuitor pentru păcătoși. De asemenea, adevăratul ajutor vine de sus și îl primim în starea în care ne aflăm. Nu ne putem scoate din mocirlă trăgându-ne de șireturi! În îndurarea Sa, Dumnezeu intervine în situația omului și face ceva ce noi înșine n-am putea face niciodată.

Dacă deschidem Scripturile, descoperim că remediul divin pentru păcat are trei aspecte simple și foarte profunde.

a. Într-o Persoană

În primul rând, remediul lui Dumnezeu pentru păcat este întruchipat într-o Persoană. Oricine care examinează serios remediul divin pentru păcatul uman va observa în Scripturi că remediul nu este un set de idei, ca și cum ar fi doar o altă filozofie, nici nu se găsește într-o instituție, ei remediul divin este întruchipat într-o Persoană: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu*” (Ioan 3:16); „*Ea (Maria) va naște un Fiu și-I vei pune numele Iisus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale*” (Matei 1:21).

Domnul Iisus Însuși a spus: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Ioan 14:6).

Remediul divin pentru păcat este întruchipat într-o Persoană - Domnul Iisus Hristos - Cuvântul etern care a devenit om, unind o adevărată natură umană cu natura Sa divină. El este soluția lui Dumnezeu pentru om - pentru trecutul lui păcătos și pentru inima lui rea. Domnul Iisus este un Mântuitor care este în același timp Dumnezeu și om, două naturi unite într-o singură Persoană pentru totdeauna. Dacă vrei să remediezi problema păcatului tău personal într-un mod biblic, o poți remedia numai când intri într-o relație personală cu Domnul Iisus Hristos. Aceasta este o caracteristică unică a credinței creștine: păcătosul - cu toate nevoile sale - unit cu Mântuitorul, în toată plinătatea harului Său; păcătosul - cu nevoia sa neîmplinită - și Mântuitorul atotputernic, care Se apropie de el prin Evanghelie. Această realitate este gloria Veștii Bune a lui Dumnezeu pentru păcătoși!

b. Centrată în cruce

În al doilea rând, remediul lui Dumnezeu pentru păcat este găsit în crucea pe care a murit Domnul Iisus Hristos. Când cercetăm Scripturile descoperim că remediul divin se află în mod special în crucea Domnului Iisus Hristos. Ioan Botezătorul folosește imaginea mielului de jertfă din Vechiul Testament când arată spre Iisus și spune: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1:29) Domnul

Iisus Însuși a spus: „*Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți*” (Matei 20:28).

Adevărata propovăduire a Evangheliei se concentrează asupra crucii atât de mult încât Pavel spune că Evanghelia este cuvântul sau mesajul crucii. Predicarea crucii este „*nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, dar pentru noi care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu*” (1Corinteni 1:18). Când Pavel a mers la Corint - un centru intelectual și de filozofie greacă păgână - el nu a urmat modelele lor de retorică ci a spus: „*N-am de gând să știu altceva între voi decât pe Iisus Hristos și pe El răstignit*” (1Corinteni 2:2).

Crucea nu trebuie privită ca o idee abstractă sau un simbol religios, semnificația crucii este cea pe care i-o dă Dumnezeu. Crucea a fost locul unde Dumnezeu, prin imputare, a pus toate păcatele poporului Său asupra Fiului Său. Pe crucea aceea El a purtat blestemul în locul nostru. Apostolul Pavel spune: „*Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi*” (Galateni 3:13), și „*Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El*” (2 Corinteni 5:21).

Crucea nu este un simbol nebulos și nedefinit al dragostei altruiste, dimpotrivă, crucea este dovada monumentală a modului în care Dumnezeu poate fi drept și totuși să ierte vina păcătoșilor. La cruce, Dum-

nezeu - după ce a pus păcatele poporului Lui asupra lui Hristos - a pronunțat judecata asupra Fiului Său, ca reprezentant al poporului Său. Acolo pe cruce Dumnezeu a vărsat fără cruțare potirele mâniei Sale asupra Fiului până când Fiul a strigat: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” (Psalmul 22:1; Matei 27:46).

La Calvar Dumnezeu a demonstrat în lumea vizibilă ceea ce s-a întâmplat în lumea spirituală invizibilă. El a învăluit cerurile în întuneric ca să dea de știre omenirii că Fiul coboară în întunericul de afară al iadului pe care-l merită păcatele mele și ale tale. Domnul Iisus atârână pe cruce în postura unui condamnat vinovat; societatea a avut pentru El un singur verdict: „Scoateți-L afară!” „Răstigniți-L!” „Omorâți-L!” - și Dumnezeu nu a intervenit ca să-L scape. În scena pe care o pot vedea oamenii, Dumnezeu demonstrează ce face în tărâmul pe care nu-L putem vedea. El Îl tratează pe Fiul Său ca pe un făcător de rele. El Îl face pe Domnul Iisus Hristos să simtă în adâncul sufletului Său toată furia mâniei pe care ar trebui să o simțim noi.

c. Oferită tuturor oamenilor

În al treilea rând, remediul lui Dumnezeu pentru păcat este adecvat pentru toți oamenii și este oferit tuturor oamenilor, fără nici o deosebire. Până când nu am simțit apăsarea conștiinței pentru vina păcatului nostru ne vine ușor să credem că Dumnezeu îi iartă pe păcătoși. Dar când începem să înțelegem gravitatea păcatului, gândurile noastre

sunt schimbate. Ne vedem pe noi înșine ca niște viermi în pulberea pământului, făpturi a căror viață este în mâinile Dumnezeului în care „*ne avem viața și mișcarea*” (Faptele 17:28).

Începem să ne dăm seama că am îndrăznit să-L sfidăm pe Dumnezeu care a închis pentru totdeauna în întuneric pe îngerii care s-au răzvrătit împotriva Lui. Recunoaștem că acest Dumnezeu sfânt vede toate gândurile inimilor noastre corupte. Atunci spunem: „*O, Dumnezeule, Tu ești cu desăvârșire drept! Dacă mă tratezi după cum merită păcatele mele, nu îmi rămâne decât să aștept mânia și judecata Ta! Cum ai putea să mă ierți și totuși să rămâi drept? Cum ai putea să rămâi Dumnezeu drept și totuși să nu mă condamni la pedeapsa veșnică alături de îngerii care s-au răzvrătit?*”

Când începem să ne dăm seama de gravitatea păcatului nostru, iertarea devine cea mai dificilă problemă cu care s-a frământat vreodată mintea noastră. Atunci avem nevoie să știm că într-o Persoană, într-o Persoană crucificată, Dumnezeu a pregătit o rezolvare adecvată pentru toți oamenii și o oferă tuturor oamenilor, fără nici o deosebire.

Dacă ne-ar fi puse niște condiții pentru primirea lucrării lui Hristos am putea spune: „*Eu nu pot îndeplini condițiile acestea; nu sunt calificat să primesc iertarea!*” Minunea soluției oferite de Dumnezeu este că ne este dată fără nici o condiție: „*Voi, toți cei însetați, veniți la*

ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!” (Isaia 55:1). „*Pe cel ce vine la Mine nu-L voi izgoni afară*” (Ioan 6:37).

Observați frumusețea îndurării oferite gratuit în Domnul Iisus Hristos! Nu este nevoie ca Dumnezeu să Se coboare din cer ca să ne cheme pe fiecare pe nume să venim la El, îndurarea ne este oferită în mod nelimitat de Însuși Fiul Său: „*Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă*” (Matei 11:28).

Sunt două cerințe divine: pocăința și credința. Evanghelistul scrie despre începutul lucrării de propovăduire a Domnului Iisus: „*După ce a fost închis Ioan, Iisus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: „S-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia”* (Marcu 1:14-15). După învierea Sa, Domnul Iisus le-a spus ucenicilor că așa trebuie „*să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim*” (Luca 24:47). Apostolul Pavel le-a predicat „*iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iisus Hristos*” (Faptele 20:21).

ÎNTREBĂRI DE STUDIU

Te rugăm să citești partea a doua a textului înainte de a răspunde întrebărilor care urmează. Pune întotdeauna ceea ce ai citit în propriile

cuvințe atunci când dai răspunsurile, pentru a putea indica astfel ce ai înțeles din lecție.

Remediul divin pentru păcat (2)

ia. Ce este o schemă „religioasă de auto-ajutorare”?

ib. De ce creștinismul nu este o schemă religioasă de auto-ajutorare?

Într-o Persoană (a)

2. În ce fel este creștinismul diferit de o filosofie?

3. În ce modalitate este remediul lui Dumnezeu pentru păcat legat de o Persoană?

Include în răspunsul tău textul biblic și semnificația frazei cheie în legătură cu Persoana lui Hristos pentru fiecare din următoarele referințe biblice: Ioan 3:16, Matei 1:21, și Ioan 14:6.

4. Descrie pe scurt Persoana lui Isus Hristos.

5. Descrie „crența unică” a creștinismului în termenii păcătosului și ai Mântuitorului.

Centrată în cruce (b)

6. Pentru fiecare din următoarele referințe biblice, scrieți versetele și înțelesul frazei cu privire la remediul lui Dumnezeu pentru păcat și

centralitatea crucii. *Ca întotdeauna, nu uita să folosești propriile cuvinte.*

a. Ioan 1:29

b. Matei 20:28

c. 1Corinteni 1:18

d. 1Corinteni 2:2

7. Descrie ce s-a petrecut, spiritual vorbind, la cruce?

În răspunsul tău, folosește elementele principale din Galateni 3:13 și 2Corinteni 5:21.

8. Cum poate fi Dumnezeu drept și totuși să ierte pe păcătoșii vinovați?

9. Ce s-a petrecut la Calvar în lumea nevăzută?

Oferită tuturor oamenilor (c)

10. Care este răspunsul sufletelor noastre atunci când vedem *sfințenia* lui Dumnezeu și *corupția* noastră morală?

11. Care ar trebui să fie rezultatul, dacă Dumnezeu ar fi cerut oamenilor să satisfacă unele condiții pentru ca astfel să poată fi iertați?

12. Pentru fiecare din referințele biblice de mai jos, scrie textul versetelor și semnificația frazei cheie cu privire la remediul lui Dumnezeu pentru păcat.

a. Isaia 55:1

b. Ioan 6:37

c. Matei 11:28

13. Care sunt cei doi „termeni divini” ai Evangheliei?

14. Pentru fiecare din referințele biblice de mai jos, scrie textul versetelor și semnificația frazei cheie cu privire la remediul lui Dumnezeu pentru păcat.

a. Marcu 1:14-15

b. Luca 24:47

c. Fapte 20:21.

LECȚIA 3.

CONFORMAREA CU CERINȚELE LUI DUMNEZEU

UN CREȘTIN BIBLIC

Credinciosul biblic este cel care s-a conformat din toată inima la cerințele lui Dumnezeu pentru primirea harului.

Care sunt cerințele divine pentru primirea harului iertării? Trebuie să ne pocăim și trebuie să credem. Deși este necesar să discutăm separat aceste concepte, nu trebuie să considerăm că pocăința este separată de credință sau credința este separată de pocăință. Adevărata credință este îngemănată cu pocăința și adevărata pocăință este îngemănată cu cre-

dința. Ele se întrepătrund în așa măsură încât ori de câte ori omul primește harul iertării, omul acela este un pocăit credincios și un credincios pocăit.

a. Pocăința

Ce este pocăința? Definiția din *Catechismul scurt* este foarte bună și sună astfel: „*Pocăința care duce la viață veșnică este un har mântuitor prin care păcătosul, care simte cu adevărat povara păcatului său, acceptă harul lui Dumnezeu în Hristos și - cu durere și ură față de păcat - se întoarce de la păcat spre Dumnezeu, dorind o viață de ascultare deplină*”.

Pocăința o vedem atunci când fiul risipitor și-a venit în fire în timp ce era în țara îndepărtată în loc să rămână acasă și să trăiască în ascultare de tatăl său, el și-a cerut partea de moștenire, a luat-o și a plecat de acasă într-o țară îndepărtată unde și-a risipit averea. Când a ajuns în mizerie, datorită păcatelor sale, el și-a venit în fire și a spus: „*Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: „Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi*” (Luca 15:17-19).

Când fiul risipitor și-a recunoscut păcatul nu a rămas acolo ca să se gândească la mizeria sa, să scrie poezii despre viața sa sau să trimită telegrame tatălui. Scriptura ne spune: „*S-a sculat și a plecat la tatăl său*” (v.

20). I-a părăsit pe cei care i-au fost prieteni în păcat, a detestat și a respins tot ce ținea de felul acela de viață. Ce l-a atras acasă? Convingerea că are un tată iubitor și drept care îl va primi acasă. El nu i-a scris tatălui: „Tată, trec prin niște greutăți în prezent; conștiința mă tulbură în fiecare noapte. Trimite-mi te rog niște bani ca să ies la liman, sau vino pe la mine ca să mă simt mai bine”. Nicidecum! El nu a avut nevoie doar să se simtă mai bine - el a avut nevoie să fie transformat, și de aceea a părăsit țara îndepărtată.

Este un pasaj foarte frumos în care Domnul spune: „Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el și a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult” (v. 20). Fiul risipitor nu a venit încrezător în sine la tatăl său ca să discute cu el despre decizia de a veni acasă.

În zilele noastre este răspândită ideea că oamenii pot ieși în față la un apel sau pot rosti o rugăciune simplă și în felul acesta să-I facă lui Dumnezeu o favoare prin faptul că iau o decizie. Aceasta nu are nimic a face cu adevărata convertire. Adevărata pocăință implică recunoașterea faptului că am păcătuit împotriva Dumnezeului cerurilor, care este mare și milostiv, sfânt și iubitor, iar eu nu sunt vrednic să mă numesc fiul Său. Când sunt gata să părăsesc păcatul, să-mi întorc spatele spre păcat și să vin la Dumnezeu umil, întrebându-mă dacă mai poate exista iertare pentru mine, atunci se petrece minunea minunilor: Tatăl mă întâmpină și mă cuprinde în brațe cu dragoste iertătoare și cu îndurare.

Și nu cred că greșesc dacă spun că El îi învăluie în dragostea Sa iertătoare și răscumpărătoare pe păcătoșii care vin la El cu pocăință.

Dar tatăl nu l-a luat în brațe pe fiul risipitor când acesta era încă îngrijitor la porci sau în brațele femeilor desfrânate. Mă adresez oare cuiva a cărui inimă este lipită de lume și care iubește căile lumii? Poate că în viața ta sau în relațiile cu părinții sau în viața ta socială nesocotești sfințenia trupului și arăți de fapt ce ai în inimă.

Poate că unii dintre cititori trăiesc în imoralitate sau se uită la filme care alimentează numai poftele și totuși vor să se numească „creștini”. Toată săptămâna trăiești în păcat, fără să-ți pese de Dumnezeu și duminica te duci la biserică, ca și cel mai bun creștin. Nu se poate să trăiești așa! Pune capăt păcatelor tale! Părăsește obiceiurile păcătoase. Pocăință înseamnă să regreti atât de mult păcatul încât să-l părăsești. Nu vei cunoaște niciodată harul iertător al lui Dumnezeu dacă rămâi legat de păcatele tale.

b. Credința

Pocăința este separarea sufletului de păcat și pocăința va fi însoțită întotdeauna de credință. Ce este credința? Credința este predarea sufletului în mâna Domnului Iisus Hristos, așa cum ni se spune în Evanghelie: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în El, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12). Credința este comparată cu adăparea din Hristos, deoarece sufletul meu însetează după

El. Credința este comparată cu privirea la Hristos, urmarea Lui, alergarea la El. Biblia folosește multe analogii și le putem rezuma pe toate în felul următor: în goliciunea nevoii mele eu mă arunc la picioarele Mântuitorului și mă încred în El ca să fie pentru mine ceea ce a promis că va fi pentru toți păcătoșii care au nevoie de El.

Credința nu aduce nimic la Hristos, decât o mână întinsă care se apucă de Hristos și primește tot ce este în El. Ce este în Hristos? Iertare deplină pentru toate păcatele mele! Ascultarea Lui perfectă este pusă în seama mea. Darul Duhului Sfânt este în El înfierea, sfințirea și glorificarea finală sunt toate iar credința, prin acceptarea lui Hristos, primește tot ce este în El. „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Iisus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscum-părare” (1Corinteni 1:30).

c. Mereu alături

Ce este un credincios biblic? Credinciosul biblic este un om care s-a conformat din toată inima la cerințele divine pentru primirea harului iertării. Aceste cerințe sunt pocăința și credința. Eu le descriu ca balamalele pe care se sprijină ușa mântuirii. Balamalele au două plăcuțe: una este prinsă pe ușă, cealaltă este prinsă pe ușorii ușii. Cele două plăcuțe ale balamalei sunt ținute laolaltă de un cui, iar ușa se mișcă pe balamale. Hristos este ușa și prin El pot intra numai cei care se pocăiesc de păcatele lor și cred în El.

Nu poate exista o balama adevărată alcătuită numai din pocăință. Pocăința care nu este unită cu credința este o pocăință legalistă. Se bazează numai pe eul tău și pe păcatul tău. De asemenea, nu poate exista o balama adevărată alcătuită numai din credință. Credința declarată, dar lipsită de pocăință, este o credință falsă, deoarece credința adevărată este credința în Hristos care mă salvează din păcat și nu pot rămâne stare de păcat. Pocăința și credința sunt inseparabile, iar Domnul Iisus spune: „*Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel*” (Luca 13:3). Necredincioșii sunt menționați printre cei care au „*partea lor în iazul care arde cu foc și pucioasă, adică moartea a doua*” (Apocalipsa 21:8).

DOVADA CĂ EȘTI UN CREDINCIOS BIBLIC

Credinciosul biblic este un om care arată în viața sa că pocăința și credința sa sunt reale.

Pavel a predicat că oamenii trebuie să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă fapte care sunt în armonie cu pocăința (Faptele 26:20). Dumnezeu vrea să facem asemenea fapte: „*Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință, și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte ca să umblăm în ele*” (Efeseni 2:8-10).

În Galateni 5, Pavel afirmă că credința lucrează prin dragoste. Oriunde există credință autentică în Domnul Iisus Hristos, acolo va fi implantată dragostea autentică pentru Hristos. Și acolo unde este dragoste pentru Hristos va fi și ascultare de Hristos. „*Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește... Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele*” (Ioan 14:21,24). Noi suntem mântuiți prin credința în Domnul Iisus Hristos, nu prin dragostea sau ascultarea de El, dar o credință care nu produce dragoste și ascultare nu este o credință adevărată!

Adevărata credință lucrează prin dragoste, și rezultatul dragostei nu este capacitatea de a sta într-o noapte înstelată ca să scrii poezii despre frumusețea vieții de creștin. Adevărata credință te face să te întorci acasă și să asculți de tata și de mama, sau să-ți iubești soțul sau soția și copiii, așa cum îți spune Biblia s-o faci, sau să te întorci la școală sau la servicii și să aperi adevărul și neprihănirea împotriva atacurilor colegilor.

Credința adevărată te face să accepți să fii socotit chiar nebun, sau depășit, pentru că în vremea de acum crezi în standarde morale și etice eterne și neschimbătoare. În zilele noastre crezi în puritate morală și în sanctitatea vieții umane și iei poziție împotriva relațiilor sexuale premaritale și împotriva avortului, a uciderii copiilor în pântecele mamelor. Domnul Iisus a spus: „*De oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri*” (Marcu 8:38).

Ce este un credincios biblic? Un credincios biblic nu este un om care se limitează să spună: „*Da, știu că sunt păcătos, că am un trecut păcătos și o inimă păcătoasă. Știu că soluția oferită de Dumnezeu pentru păcătoși este în Hristos și crucea Sa, și știu că mântuirea este oferită tuturor gratuit. Știu că mântuirea este primită de cei care cred și să căiesc de păcatele lor*”. Nu este suficient să știi toate acestea!

Te căiești de păcatele tale și crezi în Hristos? Dacă spui că ai crezut și te-ai căit de păcate, este declarația confirmată, de realitatea vieții tale - nu o viață perfectă, ci o viață pe care vrei să o trăiești în ascultare de Domnul Iisus Hristos?

„*Nu oricine îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor*”, a spus Domnul Iisus, „*ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*” (Matei 7:21). În Evrei 5:9 citim despre Hristos că „*S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice*”. În 1 Ioan 2:4 se afirmă: „*Îl cunosc*”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el”.

Este confirmată de Biblie afirmația ta că ești creștin? Se pot vedea în viața ta roadele pocăinței și credinței? Trăiești o viață de supunere și ascultare de Hristos, o viață de mărturisire a lui Hristos?

Este caracterizată purtarea ta de umblare pe calea lui Hristos? Nu o viață perfectă, ci o viață de ascultare de El! În fiecare zi trebuie să mă rog: „*Doamne, iartă-mi greșelile mele așa cum iert și eu pe cei ce greșesc*”

împotriva mea". Dar în același timp poți spune „*Căci pentru mine a trăi este Hristos*”, sau „*Toate am părăsit Doamne, numai Ție-ți voi urma*”.

Un credincios adevărat Îl urmează pe Domnul Iisus. Câți dintre noi sunt credincioși adevărați sau credincioși biblici? Vă las pe fiecare să răspundeți la această întrebare adâncul minții și inimii voastre. Nu uitați însă, dați un răspuns cu care să puteți trăi toată veșnicia. Nu vă mulțumiți cu nici un alt răspuns decât cel care vă poate da siguranță în fața morții și în ziua judecății.

ÎNTREBĂRI DE STUDIU

Te rog să citești partea a 3-a înainte de a răspunde întrebărilor de mai jos. Exprimă întotdeauna ceea ce ai citit cu propriile cuvinte, pentru a arăta astfel ce anume ai înțeles din această lecție.

Un creștin biblic (3)

Pocăința (a)

1. Ce este pocăința?
2. Cum ilustrează fiul risipitor pocăința?
3. Ce au de-a face a ieși în față la chemări sau a rosti o rugăciune după dictare cu convertirea? De ce?
4. Cum a răspuns tatăl la pocăința fiului risipitor?

5a. Ce experiențe din zilele noastre sunt ilustrate prin „îngrijirea porcilor”?

5b. De ce este necesar să părăsim „îngrijirea porcilor” pentru a veni la Hristos?

Credința (b)

6. Ce este credința? *Pentru răspunsul tău folosește pasajul biblic din Ioan 1:12 și înțelesul lui.*

7. Cum Îl primește credința pe Hristos?

8. Ce se petrece în cel păcătos atunci când este unit cu Hristos prin credință?

Mereu alături (c)

9. Cum anume sunt pocăința și credința gemene?

10a. Ce este pocăința fără credință?

10b. De ce?

11a. Ce este credința fără pocăință?

11b. De ce?

Citește partea a 4-a înainte de a răspunde la întrebările care urmează.

Dovada creștinului biblic (4)

12. Pentru fiecare din referințele biblice următoare, scrie versetele și înțelesul lor cu privire la dovezile creștinului biblic. *Folosește întotdeauna cuvintele tale în explicații.*

a. Fapte 26:20

b. Efeseni 2:8-10

13. Descrie relația dintre credință, dragoste și ascultare.

14. Cum lucrează credința? *Când răspunzi, caută să aplici fraza-cheie din Marcu 8:38.*

15. *Aplicație personală*

a. Te pocăiești și crezi tu?

b. De ce anume te pocăiești?

c. Ce anume crezi tu spre mântuirea ta?

16. Pentru fiecare din următoarele referințe biblice, scrie textul versetelor și apoi sensul frazei-cheie care face referire la dovezile creștinului biblic. *Folosește mereu cuvintele tale în răspunsuri.*

a. Matei 7:21

b. Evrei 5:9

c. 1Ioan 2:4

17. *Aplicație personală*

- a. Pretinzi tu că ești creștin?
- b. Dacă da, poți să îți susții pretenția cu dovezile din Biblie?
- c. Trăiești o viață de ascultare față de Hristos?
- d. Este comportamentul tău marcat de căile lui Hristos?
- e. Ești pregătit să trăiești cu răspunsurile tale în fața veșniciei?

18. *Aplicație personală*

- a. Care sunt principalele învățăminte pe care le-ai tras de-a lungul acestui curs?
- b. Ce valoare au acestea pentru tine?

Mulțumim pentru că ai parcurs acest curs.

Te rog să îl contactezi pe supervisorul cursului tău pentru a-i cere următorul curs. Pune în practică lucrurile noi pe care le-ai învățat. Recitește principalele lucruri și notițele tale și analizează aceste principale învățăminte în mod regulat pe parcursul următoarei luni.

INSTRUCȚIUNI DETAIATE PRIVIND CURSUL DE FAȚĂ

i. Procedura pentru parcurgerea cursului

a. Citirea materialului acestui curs constă din lectura textului de la începutul fiecărei lecții a acestui ghid de studiu.

b. Înainte de a începe să citești, roagă-L pe Dumnezeu să te facă pregătit pentru a învăța lucrurile din punct de vedere spiritual.

c. Înainte de a începe o lecție, citește textul în întregime.

d. După lectura textului, răspunde la întrebările din acest ghid de studiu. Lecțiile din acest curs sunt „deschise”, lucru care adesea îmbogățește învățarea prin a elimina presiunea inutilă. În plus, unele întrebări necesită răspunsuri personale, așa încât acestea nu se vor găsi în materialul lecturat. În acest caz, tot ceea ce îți cerem este să fii onest și să îți dai toată silința.

e. Întrebările au ca scop să îți solicite gândirea și atenția cu privire la tema lecției. Anumite întrebări sunt sensibile, și au de-a face cu atitudinea inimii. De aceea, te rugăm să nu te grăbești, căci astfel vei eșua să împlinești scopul cursului! Răspunde la toate întrebările cât de onest poți. Răspunsurile sunt confidențiale.

f. Nu trece la următoarea întrebare până când nu ai răspuns la cea anterioară.

2. Paginile cu răspunsuri

În răspunsurile tale, încearcă să fii concis și pe cât de clar este posibil. Scrieți răspunsurile pe o pagină normală A4 sau pe foi separate. Scrie răspunsurile clar și citeț. Dacă este posibil, scrie-le pe computer și scoate-le la imprimantă. Notează pe fiecare pagină numărul lecției și la fel la fiecare întrebare. Lasă un rând între două întrebări.

3. Logistică

Vei avea nevoie de o coală de hârtie sau două, de un creion și o Biblie. În acest studiu, s-a folosit Biblia Cornilescu.

4. Completarea temelor

a. Dacă parcurgi acest curs cu un coordonator din biserica locală, urmează instrucțiunile acestuia.

b. Dacă parcurgi acest curs în mod independent, este recomandabil să îți păstrezi răspunsurile. (Treci apoi peste punctele 5 și 6 de mai jos).

5. Instrucțiuni valabile doar pentru studiul prin corespondență

a. Pentru parcurgerea acestui curs sunt alocate două luni. În funcție de situație, poți primi o prelungire a termenului final din partea coordonatorului de curs.

b. Expediază sau înmânează, după caz, foile cu răspunsurile tale coordonatorului de curs, după ce ai completat toate lecțiile. Trimite doar foile cu răspunsurile, nu și acest ghid de studiu. După evaluare, ele îți vor fi returnate. Asigură-te că ai notat pe fiecare foaie numele tău, numărul matricol (dacă este cazul), titlul cursului și numărul lecției. Consultă, pentru orice eventualitate, cuprinsul studiului de la începutul ghidului.

6. Răspunsul scris (valabil doar pentru studiul prin corespondență)

Succesul spiritual nu se măsoară prin a primi note mari, ci prin creșterea în asemănarea cu Hristos, spre gloria lui Dumnezeu.

De aceea, în parcurgerea acestui curs, motivația este aceea de a vedea cum Dumnezeu îți schimbă viața. Nu există note de 10 sau calificative superioare care trebuie câștigate. În urma examinării răspunsurilor tale, evaluatorul îți va trimite comentariile sau sugestiile sale, din Scriptură. Unele răspunsuri se poate să nu fie comentate deloc, pentru că ele sunt considerate corecte sau personale.

RĂSPUNSURI

Ai fost încurajat să folosești cuvintele tale în formularea răspunsurilor la întrebările referitoare la acest text. Nu este total greșit să citezi ocazional direct din text, dar nu ar trebui să faci acest lucru foarte des. Noi căutăm să te încurajăm să folosești gândurile și cuvintele proprii, pentru a demonstra ce ai înțeles din tot ceea ce ai citit. În răspunsurile de mai jos, noi am citat adesea direct din text. Acest lucru s-a făcut cu scopul de a avea un standard precis de comparație pentru răspunsurile tale. De aceea, poți considera acceptabile răspunsurile tale oricând sunt o reprezentare rezonabilă a ideii generale din text; noi nu cerem și nici nu dorim ca răspunsurile tale să fie identice cu răspunsurile oferite de noi mai jos.

Există multe întrebări care implică un *răspuns personal*. Îți recomandăm să analizezi aceste răspunsuri împreună cu pastorul tău sau cu un credincios biblic matur pe care îl cunoști. Răspunsurile sau cuvintele care nu se regăsesc direct în text sunt puse între paranteze.

LECȚIA 1. PROBLEMA NOASTRĂ

1. O concluzie falsă în această privință este tragică [pentru că poți să crezi că vei merge în Rai, pe când, în realitate, mergi în Iad!]

2a. ...Creștinismul este, în esență și în mod fundamental o religie a păcătoșilor.

2b. [Prin expresia „religie a păcătoșilor”, autorul vrea să spună că este vorba despre o religie ce este concepută pentru a mântui pe oameni din pedeapsa dreaptă pentru păcatele lor.] „...și-i vei pune Numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21). „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu” (1Tim. 1:15). „N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți ci pe cei păcătoși” (Luca 5:31-32).

3. ...Doctrina cu privire la vinovăția omului din cauza păcatului. „...printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit” (Rom. 5:12).

4a. Noi toți am păcătuit în Adam.

4b. El a fost rânduit de Dumnezeu să reprezinte pe toți indivizii rasei omenești. Când el a păcătuit, noi am păcătuit în el și am căzut odată cu ei în primul lui act de neascultare ...și noi înșine am fost încărcăți cu vinovăția lui.

5a. ...[prin] propriile noastre nelegiuiri, săvârșite în mod personal ...și fiecare păcat particular aduce vinovăție suplimentară.

5b. Dumnezeu cel Atotputernic măsoară totalitatea experienței noastre omenești printr-un standard care este cu totul lipsit de flexibilitate. Acest standard tratează... faptele noastre exterioare [dar] și gândurile și dorințele inimilor noastre.

6a. ...o înregistrare detaliată [a păcatelor și faptelor noastre]... care vor fi deschise în Ziua Judecării (Apoc. 20:12).

6b. ...orice gând, orice motivație, orice intenție, orice faptă, și orice aspect al experienței și vieții omenești care este contrar standardului Legii sfinte a lui Dumnezeu, și care fie eșuează să se înalțe la nivelul standardului ei, fie o încalcă.

7a. Răspuns personal.

7b. Răspuns personal.

8. ...ceea ce noi suntem, anume oameni pângăriți și contaminați în natura noastră.

9a. Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

9b. Marcu 7:21: „Căci dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile...”

9c. Romani 8:7: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună”.

10. – ca un pumn ridicat împotriva Dumnezeului cel viu – o inimă care iubește păcatul, care este izvorul păcatului; o inimă care este vrăjmașă lui Dumnezeu.

11. Răspuns personal

12. [Pentru că Hristos a spus că El va mântui doar pe aceia care se recunosc pe sine drept oameni păcătoși.] „N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși” (Matei 9:13).

LECȚIA 2. SOLUȚIA LUI DUMNEZEU

1a. ...în care să îți ameliorezi viața cu ajutorul lui Dumnezeu.

1b. ...Adevăratul ajutor vine de sus și îl primim în starea în care ne aflăm. Noi nu ne putem scoate din mocirlă trăgându-ne de șireturi; În îndurarea Sa, Dumnezeu intervine în situația omului și face ceva ce noi înșine n-am putea face niciodată.

2. ...remediul divin pentru păcat ... nu se găsește într-un set de idei, ca și cum ar fi doar o altă filosofie, și nici nu se găsește într-o instituție, ci este întruchipat într-o Persoană.

3. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu” (Ioan 3:16) „...Îi vei pune Numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21). „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

4. ...Cuvântul etern care a devenit om, unind o adevărată natură umană cu natura Sa divină ... în același timp Dumnezeu și om, două naturi unite într-o singură Persoană pentru totdeauna.

5. Păcătosul – cu toate nevoile sale, unit cu Mântuitorul, în toată plinătatea harului Său; păcătosul – cu nevoia sa neîmplinită, și Mântuitorul cu toată puterea Sa extraordinară, care Se apropie de el prin Evanghelie.

6a. Ioan 1:29 [Isus Hristos este Mielul lui Dumnezeu, jertfa pentru poporul Lui – o referință la Paștele din Vechiul Testament, sărbătoare în care mielul a fost jertfit pentru eliberarea poporului evreu (Exod 12:5, 13).]

6b. Matei 20:28 [Isus] „n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”.

6c. 1Corinteni 1:18 – „propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu”.

6d. 1Corinteni 2:2 – „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit”.

7. Crucea a fost locul unde Dumnezeu, prin imputare, a pus toate păcatele poporului Său asupra Fiului Său. Pe crucea aceea, El a purtat blestemul în locul nostru. [Hristos ne-a răscumpărat făcându-se blestem pentru noi] (Gal. 3:13). „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El [Tatăl] L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2Cor. 5:21).

8. La cruce, Dumnezeu – după ce a pus păcatele poporului Său asupra lui Hristos, a pronunțat judecata asupra Fiului Lui ca reprezentant al poporului Său. [Pentru a rămâne sfânt, păcatul trebuia pedepsit. Singura modalitate de a nu pedepsi pe păcătoșii vinovați pentru păcatele lor era să pună această pedeapsă asupra unui Substitut (înlocuitor) care să nu se facă vinovat de păcat.]

9. ...[Dumnezeu] L-a coborât pe Fiul Său în întunericul de afară al iadului pe care-l merităm noi, tu și eu, prin păcatele noastre ... El Îl face pe Isus să simtă în adâncul sufletului Său toată furia mâniei care ar trebui să se reverse asupra noastră.

10. [Noi răspundem având convingerea că merităm mânia lui Dumnezeu.]

11. [Toți ar fi pierduți pe vecie.]

12a. Isaia 55:1 [Mântuirea este fără plată.] “fără bani și fără plată.”

12b. Ioan 6:37 [Când venim la Hristos fără a-I oferi ceva, El ne primește în mod complet.]

12c. Matei 11:28 [Oferta Evangheliei din partea lui Dumnezeu este o ofertă a îndurării fără egal.]

13. Cei doi termeni divini sunt: pocăiește-te și crede.

14a. Marcu 1:14-15 [Pocăința și credința sunt modalitatea în care Isus a predicat Evanghelia.]

14b. Luca 24:47 [Porunca lui Hristos către noi este să predicăm pocăința și credința.]

14c. Fapte 20:21 [Mesajul Evangheliei lui Pavel constă din pocăință și credință.]

LECȚIA 3. CONFORMAREA LA CONDIȚIILE LUI DUMNEZEU

1. „Pocăința care duce la viața veșnică este un har mântuitor prin care păcătosul, care simte cu adevărat povara păcatului său, acceptă harul lui Dumnezeu în Hristos și, cu durere și ură față de păcat, se întoarce de la păcat spre Dumnezeu, dorind și străduindu-se din plin să ducă o viață de ascultare deplină.” [Notă: aici ar trebui să fi exprimat răspunsul în cuvintele tale, ca și la toate celelalte întrebări.]

2. În acea țară îndepărtată, el și-a venit în fire. Când fiul risipitor și-a recunoscut păcatul, el a conștientizat că păcătuisese împotriva cerului și împotriva tatălui său. Atunci, „el s-a sculat și a plecat la tatăl său” (v. 20). El i-a părăsit pe cei ce i-au fost prieteni la păcat; a detestat și a respins tot ceea ce ținea de felul acela de viață, întorcându-i spatele.

3. [Nimic! Pentru că aceste lucruri nu oferă în mod necesar dovada pocăinței și a credinței.]

4. Tatăl mă întâmpină și mă cuprinde în brațe cu dragostea Sa iertătoare și cu îndurare; El îmi învăluie pe păcătoșii care se pocăiesc în dragostea Sa iertătoare și răscumpărătoare.

5a. A fi în brațele curvelor, căsătorit cu lumea, iubind căile lumii. A trăi într-o viață personală necurată sau în relații de neascultare față de părinții tăi; sau a avea o viață socială în care tratezi cu ușurătate sfințenia trupească. A trăi în curvie, în necurăție morală, a privi la lucruri la televizor sau în filme, lucruri care alimentează poftele tale.

5b. Pocăința înseamnă să regreti atât de mult păcatele tale încât să le părăsești. Nu vei cunoaște niciodată pe Dumnezeu, câtă vreme ești încă legat de păcatele tale.

6. Credința este predarea sufletului în mâna lui Hristos, așa cum este prezentat în Evanghelie. [Pentru a veni la Dumnezeu, trebuie să Îl primim pe Hristos și să credem în El] (Ioan 1:12).

7. În setea sufletului meu, eu „beau” din Hristos, privesc la Hristos, Îl urmez pe Hristos, și alerg la Hristos... În goliciunea nevoii mele, *eu mă arunc în brațele Mântuitorului, punându-mi toată încrederea în El*, ca El să fie pentru mine tot ceea ce a promis păcătoșilor sârmani că va fi. Credința nu aduce nimic la Hristos, decât o mână goală întinsă, care se apucă de Hristos și primește tot ceea ce se găsește în El.

8. Ascultarea perfectă a lui Hristos este pusă în contul meu. Moartea Lui este socotită ca fiind a mea. Darul Duhului Sfânt ... înfierea, sfințirea și glorificarea finală sunt toate în El; iar credința, prin a se concentra pe Hristos ca unic obiect al ei, primește tot ceea ce se găsește în El. „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare” (1Cor. 1:30).

9. [Pocăința și credința sunt] precum balamalele pe care se sprijină ușa mântuirii. Balamaua are două plăcuțe, una care este prinsă de ușă, și alta prinsă de toc. Ele se susțin una pe cealaltă printr-un cui, iar ușa se mișcă pe balamale. Hristos este acea ușă, și nimeni nu intră prin El, dacă nu se pocăiește și nu crede.

10a. Pocăința care nu este însoțită de credință este o pocăință legalistă ...

10b. [Întrucât este lipsită de credință, pocăința] are ca punct terminus propria ta persoană și păcatul tău.

11a. Credința pretinsă care nu este însoțită de pocăință este o credință falsă...

11b. ...căci credința adevărată este credința că Hristos mă mântuiește, dar nu în păcatul meu, ci din păcatul meu.

12a. Fapte 26:20 [Pocăința duce la ascultare (a face fapte bune).]

12b. Efeseni 2:8-10 [asemănător]

13. [Credința pune în suflet dragostea lui Dumnezeu, iar acolo unde există dragoste pentru Hristos, va exista și ascultare de Hristos... O credință care nu produce dragoste și ascultare, nu este o credință mântuitoare adevărată.

14. [Adevărata credință lucrează prin a te motiva să faci ce este drept; nu ești rușinat de Hristos, ci te bucuri să Îl propovăduiești și neprihănirea Lui (Marcu 8:38).]

15a. *Răspuns personal.*

15b. *Răspuns personal.*

15c. *Răspuns personal.*

16a. Matei 7:21: „Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.”

16b. Evrei 5:9: „Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice”.

16c. 1Ioan 2:4: „Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el””

17a. *Răspuns personal.*

17b. *Răspuns personal.*

17c. *Răspuns personal.*

17d. *Răspuns personal.*

17e. *Răspuns personal.*

18a. *Răspuns personal.*

18b. *Răspuns personal.*